

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

BM-1-041-124/11/4

DSP-II-071-17/11

dot. BFS / DSK-043-3438/11

Warszawa, dnia 29.04. 2011 r.
p.7. Kwiecień
4.05.11
4162 podpis

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 2.05.11.

nr. 2260 podpis. (Borusewicz)

Szanowny Panie Marszałku

W związku z oświadczeniem Pana Grzegorza Wojciechowskiego Senatora RP złożonym na 71 posiedzeniu Senatu w dniu 3 marca 2011r. uprzejmie zauważam, że wszystkie pytania w nim zawarte dotyczą działalności Prokuratury. Wyjaśnianie zatem kwestii poruszonych w oświadczeniu pozostaje poza ustawowo określonym zakresem kompetencji Ministra Sprawiedliwości. Po rozdzieleniu, z dniem 31 marca 2010r., funkcji Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego to Prokurator Generalny jest właściwy do udzielenia wyjaśnień odnośnie podległych mu organów, co też uczynił pismem z dnia 8 kwietnia 2011r., PG II Ko₂ 665/11 skierowanym do Pana Marszałka.

Mając na uwadze podniesione w oświadczeniu zagadnienia, nadmienić jedynie należy, że art. 2 k.p.c ustanawia domniemanie drogi sądowej w sprawach cywilnych. Oznacza to, że każda sprawa cywilna podlega rozpoznaniu przez sąd chyba, że przepis szczególny przekazuje ją do właściwości innych organów. Takimi zaś są przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz. U. 2010r. Nr 102, poz. 651 ze zm.) regulujące kwestie dotyczące podejmowania decyzji o wywłaszczeniu nieruchomości (rozdział 4 ustawy) i odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości (rozdział 5).

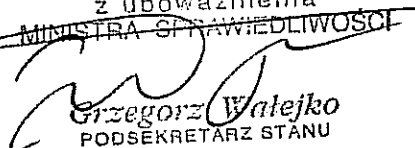
Minister Sprawiedliwości sprawuje zwierzchni nadzór nad działalnością sądów powszechnych, stąd skoro sądy powszechne nie są właściwe do orzekania w sprawach dotyczących wywłaszczeń nieruchomości i roszczeń z tym związanych, nie leży w jego kompetencji dokonywanie oceny prawidłowości i legalności wydawanych decyzji lub działań bądź zaniechań organów administracyjnych, czy też organów ścigania.

Wprawdzie podejmowane w toku postępowań przygotowawczych decyzje prokuratorów, co do zasady, podlegają kontroli sądów (art. 465 § 2 k.p.k.), to jednak ich orzeczenia, jako związane z wykonywaniem wymiaru sprawiedliwości, nie wchodzi w zakres przyznanego Ministrowi Sprawiedliwości nadzoru administracyjnego.

Wobec obowiązującej w polskiej procedurze karnej zasady skargowości, sąd nie może z własnej inicjatywy wszcząć postępowania w kwestii odpowiedzialności karnej, musi oczekiwać na skargę uprawnionego oskarżyciela. Dopiero akt oskarżenia otwiera postępowanie jurysdykcyjne, zakreślając jednocześnie granice przedmiotowe i podmiotowe rozpoznania sprawy. Rozstrzygnięcia sądu poddawane są kontroli instancyjnej jedynie na zasadach i w formach określonych w Konstytucji i ustawach. Konsekwencją takiego stanu prawa jest to, że ani władza ustawodawcza, ani wykonawcza nie może sprawować wymiaru sprawiedliwości, a zatem nie może wkraczać w te dziedziny, w których sędziowie są niezawisli. Ostateczne rozstrzygnięcie o prawach i obowiązkach jednostek, w tym także przypisanie sprawstwa popełnienia przestępstwa, należy do wyłącznej kompetencji sądownictwa. Nadzór zaś nad działalnością sądów w zakresie orzekania sprawuje Sąd Najwyższy.

Przedstawiając powyższe przepraszam za opóźnienie w udzieleniu odpowiedzi.

Z pozdrowieniami

z upoważnienia
~~MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI~~

Grzegorz Walejko
PODSĘKRETARZ STANU